

Причин дуже багато. Перерахуємо деякі з них:

1. Незрілість вольової поведінки і особистості дитини (інфантилізм, який буває в декількох формах).

Якщо коротко, то домінуючим в поведінці цих дітей є потяг до ігор, забавлянок, отримання задовольств. Примусити таку дитину розв'язувати якісь «нудні» для неї приклади або писати палички буває досить тяжко. Вона біжить, сміється. Ховається, тобто спочатку сприймає все як продовження гри. Підвищений голос і покарання часто не досягають мети. Таких дітей треба зацікавити процесом занять і проводити серйозну роботу під керівництвом спеціалістів (залежно від форми інфантилізму).

2. Недостатність рухових вмінь (моторики).

Ще в дитсадку на заняттях фізкультурою, ритмікою такі діти відстають від своїх однолітків, вони неповороткі, не в змозі намалювати сонечко, коло, ялинку. У школі дуже важко оволодівають навичками письма, напружують руку, пальці швидко втомлюються. Таким дітям потрібно тренувати пальці, робити гімнастику для рук, малювати кола, овали, вирізати за контуром та інше.

3. Труднощі у засвоєнні програми, пов'язані з порушенням пам'яті.

4. Труднощі у засвоєнні навичок письма.

Дитина не може навчитися грамотно писати. Замінює одні букви іншими. Не диференціює звуки, наприклад, [ж] і [ш]. Помилки відрізняються від тих, які робить неуважна дитина, або та, що не вивчила правила правопису (такі помилки отримали назву дисграфічних).

5. Труднощі у засвоєнні навичок читання.

Дитина не може засвоїти, яким звуком позначається буква.

6. Труднощі, пов'язані з оволодінням математичними навичками.

7. Труднощі, пов'язані з обмеженою загальною обізнаністю дітей.

8. Труднощі у навчанні, пов'язані з фізичним станом як наслідком довготривалих хронічних хвороб (наприклад, хронічних тонзилітів, бронхітів, ревматизмів, циститів, алергічних захворювань тощо).

При цьому, звичайно, знижується працездатність, погіршується увага, пам'ять. Спостерігаються інші порушення. І перш ніж звинувачувати дитину в лінощах, небажанні вчитися, треба подумати, а в чому ж причина?

Чи можна відповісти на ці питання, коли життя підкидає кожний день все нові й нові? Мабуть ні. Але слід пам'ятати: якщо ви турбуєтесь про дитину, по-справжньому турбуєтесь, вимогливо ставитеся до себе як до батьків, то правильну відповідь ви знайдете обов'язково.